

**Magiczny
Kraków**

Jacek Purchla

2011-02-21

Jacek Purchla urodził się w roku 1954 w Krakowie. Odbił studia w zakresie ekonomii i historii sztuki. Doktorat (1983) i habilitacja (1991) na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od roku 1994 profesor tytularny, a od roku 1997 profesor zwyczajny nauk humanistycznych. Kieruje Katedrą Historii Gospodarczej i Społecznej oraz Zakładem Dziedzictwa Kulturowego i Studiów Miejskich UNESCO Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, a także Katedrą Dziedzictwa Europejskiego w Instytucie Europeistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Prowadzi badania nad rozwojem miast, historią społeczną i historią sztuki XIX i XX w., a także teorią i ochroną dziedzictwa kulturowego. W latach 1990-1991 był wiceprezydentem Krakowa. Od roku 1991 założyciel i dyrektor Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie. Profesor w Instytucie Historii Sztuki UJ (1995-2001). Inne funkcje pełnione to m.in.: od roku 1989 redaktor "Rocznika Krakowskiego" (wspólnie z Jerzym Wyrozumskim); członek Komitetu Nauk o Sztuce i Komitetu Polska w Zjednoczonej Europie PAN; członek tytularny i wiceprezydent Comité international d'histoire de l'art (CIHA). Członek wielu organizacji i stowarzyszeń, m.in.: członek rady Europa Nostra w Hadze, ekspert w International Scientific Committee on the Theory and Philosophy of Conservation and Restoration of Cultural Property (Komitet Teorii ICOMOS), członek rady Österreichisches Ost- und Südeuropa Institut w Wiedniu, Polsko-Niemieckiej Fundacji Ochrony Zabytków Kultury. Od roku 2000 przewodniczy Radzie ds. Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Jacek Purchla był m.in. stypendystą Eisenhower Exchange Fellowships Programme 1991; Alexander von Humboldt Stiftung 1992-1993, 1997, 2005; Uniwersytetu Lwańskiego - 1995; Salzburg Seminar - 1995, 2000; Uniwersytetu w Heidelbergu - 1996; Australian Institute for Polish Affairs - 2003; British Council - 2004. Wcześniej dłuższe staże naukowe odbywał na uniwersytetach w Tilburgu (Holandia), Wiedniu, Grand Valley State University (Michigan) i Londynie. Odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski; Złotym Orderem Zasługi dla Republiki Austriackiej; Złotym Krzyżem Zasługi dla Republiki Węgierskiej; belgijskim Krzyżem Kawalerskim Orderu Leopolda; Krzyżem Zasługi ze Wstęgą Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec.

Działalność naukowa Jacka Purchli ma charakter interdyscyplinarny, a jego zainteresowania koncentrują się przede wszystkim wokół szeroko pojętej problematyki miasta i rozwoju urbanistycznego. Traktując miasto jako złożony organizm - wypadkową procesów społecznych, ekonomicznych, politycznych i kulturowych - stworzył nowoczesny warsztat "urbanologa". Drugim istotnym wątkiem działalności naukowej są podjęte jeszcze w połowie lat siedemdziesiątych - pionierskie wówczas - badania nad architekturą XIX i XX w., w których w nowatorski sposób analizował takie czynniki jak: prawo budowlane, rola mecenatu publicznego, szkolnictwo, zagadnienia polityczne, społeczne i ekonomiczne. W ostatnich latach zainicjował interdyscyplinarne badania nad teorią dziedzictwa i zarządzaniem miastem historycznym. Od roku 2005 jest założycielem i kierownikiem pierwszej w Polsce Katedry Dziedzictwa Europejskiego.

Jego dorobek naukowy obejmuje wiele książek, m.in.: Jak powstał nowoczesny Kraków (Kraków 1979,

**Magiczny
Kraków**

2 wyd. Kraków 1990); Wien-Krakau im 19. Jahrhundert (Wien 1985); Jan Zawiejski - architekt przełomu XIX i XX wieku (Warszawa 1986); Dom pod Globusem (Kraków 1988, 2 wyd. Kraków 1997) - współautor razem ze Zbigniewem Beiersdorfem; Matecznik Polski. Pozaekonomiczne czynniki rozwoju Krakowa w okresie autonomii galicyjskiej (Kraków 1990, 2 wyd. Kraków 1992); Krakau unter österreichischer Herrschaft 1846-1918. Faktoren seiner Entwicklung (Wien-Köln-Weimar 1993); Teatr i jego architekt (Kraków 1993); Kraków - prowincja czy metropolia? (Kraków 1996); Kraków w Europie Środka (Kraków 2000); Historia architektury Krakowa w zarysie (Kraków 2001) - współautor razem z Marcinem Fabiańskim; Dziedzictwo a Kraków w Europie Środka (Kraków 2008). Jest też redaktorem naukowym ponad 30 prac zbiorowych oraz autorem ponad 300 artykułów wydanych w kilkunastu językach.